

[Hjortnæs]

tilfælde er meddelt afslag på andragende om hel eller delvis eftergivelse af restskattebeløbet i Surløkkesagen. Ministeren har ikke oplyst, hvor sent i 1983 eller hvor tidligt i 1984 der er meddelt et sådant afslag.

Svar (11/5 84):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg kan i det hele henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 485, der samtidig hermed er tilstillet folketingets formand.

Spm. nr. S 487

Til *socialministeren* (3/5 84) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilket skridt vil ministeren tage for at sikre forældremyndighedsindehaverne en bedre retssikkerhed i forbindelse med tvangsfjernelsessager efter bistandslovens §§ 123 og 127?«

Begrundelse

Der har i de sidste dage i dagspressen været belyst helt klare urimeligheder om bistandsloven vedrørende tvangsfjernelser af børn.

Som bistandsloven i dag er udformet, overlades for meget til tilfældigt skøn i socialudvalget, hvorved familiemæssige tragedier kan blive resultatet.

Spørgeren vil i den anledning bede socialministeren oplyse, om han vil tage skridt til at ændre bistandsloven, så en markant ændring af forældremyndighedsindehaverens retssikkerhed kan finde sted.

Svar (10/5 84):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Spørgsmålet om forældremyndighedens indehavers retssikkerhed blev behandlet af folketinget i folketingsåret 1981-82. Som et resultat heraf vedtog folketinget ved lov nr. 130 af 31. marts 1982 en række ændringer i bistandslovens afsnit om hjælpeforanstaltninger uden samtykke, som havde det sigte at styrke barnets og forældrenes retssikkerhed ud over de allerede dengang gældende, meget omfattende regler for retssikkerheden. Lovændringerne er herefter trådt i kraft den 1. juni 1982.

De væsentligste ændringer i bistandslovens regler om hjælpeforanstaltninger uden samtykke omfattede følgende:

1. forældremyndighedens indehaver skal have tilbud om gratis advokatbistand og gøres bekendt med retten til indsigt i sagens akter,

2. opretholdelse af en hjælpeforanstaltning efter § 123, stk. 1, ud over 1 år forudsætter fornyet behandling af sagen i det sociale udvalg,

3. byretsdommeren og den pædagogisk-psykologiske konsulent medvirker ved behandlingen af alle sager, hvor der kan blive tale om at træffe afgørelse om anbringelse af et barn uden for hjemmet,

4. når der træffes en foreløbig beslutning af formanden for socialudvalget (eller i dennes forfald af næstformanden), skal forældremyndighedens indehaver inden 24 timer efter afgørelsen have skriftlig meddelelse herom med angivelse af de faktiske og retlige forhold, der ligger til grund for foranstaltningens iværksættelse, med oplysning om retten til indsigt i sagens akter samt med tilbud om advokatbistand,

5. en foreløbig afgørelse skal senest inden 7 dage forelægges det sociale udvalg til godkendelse,

6. godkendelse af formandens foreløbige afgørelse skal forelægges det sociale udvalg til endelig afgørelse inden 1 måned, og

7. ved behandlingen af sagen i den sociale ankestyrelse finder reglerne om advokatbistand ligeledes anvendelse.

Ud over disse nye regler har der i forvejen været en række regler, der sigter mod at sikre retssikkerheden og en så kvalificeret behandling af disse sager som muligt. Man skal således pege på, at afgørelser om anbringelse af et barn uden for hjemmet uden forældrenes samtykke kun kan træffes – under medvirken af en dommer og en pædagogisk-psykologisk konsulent – når det er absolut påkrævet af hensyn til et barns velfærd, og kun når mindst $\frac{2}{3}$ af socialudvalgets medlemmer stemmer herfor. Beslutningerne kan indbringes for den sociale ankestyrelse og derefter for landsretten samt – når justitsministeren undtagelsesvis tillader det – for højesteret. Det vil sige, at disse sager – som de eneste inden for det sociale område – kan behandles i 4 instanser.